

Telegraful Român

Organul oficial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și SIBIU și al Episcopilor CLUJ și ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500 Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Nr. 3298/1951.

Notificare oficială

La „Institutul Teologic de grad universitar din Sibiu“, în anul școlar 1951/52 se primesc absolvenții cu diplomă ai Seminarilor teologice, ai Școlilor pedagogice de învățători, liceelor teoretice (baccalaureați) precum și absolvenții altor școli medii, cari dau dreptul la înscrierea la Institutele de grad universitar.

Absolvenții Institutului Teologic pot obține titlul de licențiat în teologie.

Studentii merituosi, disciplinați și buni la studii din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre vor primi burse care le asigură întreținerea gratuită în Institutul nostru Teologic.

Primii studenți și din alte Eparhii, dar aceștia urmează să-și obțină binecuvântarea Chiriarhului lor și bursa dela Eparhia din care fac parte.

I

Cererile de înscriere în anul I și de reînscrisere pentru anii II, III și IV, pentru toți studenții care au frecventat anul școlar trecut, se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, până cel mai târziu 1 Septembrie 1951, însoțite fiind de actele originale următoare:

1. Actul de naștere.
2. Actul de botez.
3. Actul de studiile terminate.
4. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.
5. Binecuvântarea (aprobarea) Ierarhului căruia aparține studentul.

Studentii din toți anii vor aduce:

6. Certificat dela Sfatul Popular cu arătarea originii sociale, numărul membrilor de familie aflați în sarcina părinților, precum și averea ce posedă părinții studentului.
7. „Declarație“ semnată de părinți sau tutor în fața preotului local, prin care recunosc, că au luat cunoștința de condițiunile de primire în Institut și se obligă a se conforma întocmai.

Inscrierile la Institut se vor face în zilele de 1—15 Septembrie 1951, iar examenele sesiunii de toamnă, anuale, de diferență și licență se vor ține între 16—30 Septembrie 1951.

Examenul de admitere pentru an. I se va ține în ziua de 29 Septembrie 1951 și va consta din: vizita medicală, probe scrise și orale cu subiecte privind Noțiuni generale teologice, precum și muzica vocală.

Deschiderea solemnă a anului academic precum și începerea cursurilor va

avea loc în ziua de Luni 1 Octombrie 1951.

Pentru studenții nebursieri, taxa de școlaritate și internat în suma totală de lei 12.000 anual, se va achita la Cassiera Institutului cum urmează:

- Lei 5000 la începutul anului școlar.
- Lei 4000 la reîntoarcere din vacanța de Crăciun.
- Lei 3000 la reîntoarcere din vacanța de Sf. Paști.

II

Studentii sunt obligați a locui în Internatul Institutului și a se conforma dispozițiunilor din Regulamentul intern al Institutului.

Pentru îmbunătățirea traiului, studenții nebursierii mai sunt obligați ca pel lângă taxele prevăzute la C. I, 5, să predea:

1. La intrarea în Internatul Institutului $\frac{1}{2}$ parte din alimentele arătate mai jos, iar restul se va preda la reîntoarcere din vacanța de Crăciun, și anume:
  - 15 kgr. făină de grâu, bine cernută.
  - 5 " grăsime de porc topită.
  - 5 " slănină afumată.
  - 3 " carne de porc afumată.
  - 5 " brânză de oaie în burduf.
  - 60 " cartofi.
  - 120 bucăți ouă.
  - 15 kgr. ceapă uscată leg. în funii.
  - 10 " fasole albă.
  - 3 " prune uscate.
  - 1 buc. ștergar de vase.
2. Studenții din an. I vor preda, odată și pentru totdeauna și următoarele: 1 farfurie pentru supă, 1 farfurie pentru friptură, 1 farfurie mică, 1 cană-aceașcă pentru ceai, toate din porțelan alb, precum și 1 cuțit, 1 furculiță și 1 lingură, toate din material inoxidabil.

Acestea devin proprietatea Internatului. Alimentele care nu corespund condițiunilor de mai sus se refuză. Studentii vor aduce câte o saltea pentru paie, hainele de pat cu schimbările necesare, care toate sunt proprietatea studentului, urmând să le ridice la sfârșitul anului școlar.

III

Părinții protopopi și preoții sunt invitați a sfătui pe tinerii dreptcredincioși, să îmbrățișeze chemarea preoțească, făcându-și o datorie de onoare din a dobândi cât mai mulți ucenici ai Mântuitorului.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 29 Mai 1951.

Consiliul Arhiepiscopesc

Pace tuturor

Dacă răsfoim paginile istoriei, vedem la nesfârșit, măceluri și războaie, dar tot așa de sigur este că sufletele mai luminate au condamnat totdeauna războiul. Așa de pildă Fénelon spune: „Războiul este un flagel care dezonorează omenirea“. „Viața — spune el — este prea scurtă și bolile prea numeroase, pentruca să nu ne dispensăm de acest flagel suplimentar, care este războiul“. De altminteri, instinctiv a existat întotdeauna prețuirea păcii și a binefacerilor ei, a acestei păci care este o condiție fundamentală pentru ca omenirea să-și îndeplinească misiunile sale, până acum numai fragmentar realizate.

Idea păcii este o idee care a făcut progrese, o idee așa de intim legată de natura speței omenesci, încât oricare ar fi schimbările istorice, ea are toate șansele să se înlăptuiască într-o zi. Împărăția ei trebuie să vie.

În actualele împrejurări, Biserica cu autoritatea și prestigiul ei de veacuri trebuie să fie avangarda luptătorilor pentru apărarea păcii. Biserica este chemată să contribuie la realizarea acelor ideale care scântiează pe firmamentul țărilor progresiste — idealul păcii între oameni și între popoare.

Ceea ce se impune însă este ca Biserica să nu fie statică ci realmente militantă. Căci spunea cineva: „cu o Biserică pașnică mai lesne vine războiul, cu o Biserică luptătoare mai degrabă se asigură pacea“; un paradox plin de adevăr. Rolul Bisericii nu este numai să consoleze pe câțiva indivizi singuratici; rolul ei este să fie un factor de progres colectiv, îndrumând pe calea luminoasă a idealului viața socială.

Iată de ce toate spiritele luminate au rezervat Bisericii un rol important în păstrarea și apărarea păcii

Pacea a toată lumea... „Pace tuturor!“ împărtășia Iisus învățăceilor Săi de câte ori voia să le spună și să-și învețe despre împărăția Sa. „Pace tuturor“ dau azi și slujitorii lui Iisus din fața altarului, împărțind binecuvântare pe seama turmei credincioase. „Pentru pacea a toată lumea“ se roagă ei zi de zi. Cuvântul ce revine mai des după acela a lui Dumnezeu, să împodobească textul Sf. Scripturi — arma creștinului — e cuvântul pace. A face să domnească pacea este una din datorile cele mai esențiale ale frăției noastre. Căci ce poate fi mai mult dorit de sufletele

(Continuare în pag. 3)

Maica Domnului în Liturghie

În decursul sf. Liturghii se află pe lângă rugăciunile de laudă, mulțumire și cerere către Dumnezeu și rugăciuni pe care le adresăm Maicii Domnului. Căci cum ne vom putea ruga Mântuitorului nostru Iisus Hristos fără să ne aducem aminte de Maica Lui? Cum vom cinsti pe Fiul lui Dumnezeu, fără să cinstim pe Preacurata Fecioară, care L-a purtat în brațe? Cum vom putea sluji jertfa cea de taină a Domnului, fără să-l mulțumim că ne-a dat în grija Maicii Sale și fără să cerem ajutorul Ei pentru mântuirea sufletelor noastre?

Iată de ce în cununa de rugăciuni liturgice noi pomenim atâta de des pe Maica Domnului, chemând-o în ajutorul rugăciunilor și vieții noastre. Nedespărțită a fost de Fiul în viața pământească și tot mijlocitoare este în lucrarea de mântuire pe care o săvârșește Mântuitorul prin sf. Liturghie.

Încă dela începutul sf. Liturghii, când pregătim darurile pentru jertfă, facem pomenire de Preacurata Fecioara Maria. După ce scoatem „agnețul”, adică partea din prescură care închipue pe Domnul nostru Iisus Hristos, scoatem din a doua prescură o părticică și o așezăm pe disc lângă agneț, zicând: „Întru cinstea și pomenirea preabinecuvântatei, măritei, stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria, pentru ale cărei rugăciuni primește, Doamne, jertfa aceasta întru altarul Tău cel mai presus de ceruri”. Și punând părticica de-a dreapta sfintei pâini, adăugăm cuvintele psalmistului: „De față a stătut împărăteasa deadreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată și preainfrumusețată” (Ps. 45, 10). De față a stătut Maica Domnului la jertfa dureroasă a Fiului ei pe cruce, dar ea stă și acum de față, ca o împărăteasă a cerului, lângă altarul cel mai presus de ceruri și în chip negrăit ia parte la liturghia pe care îngerii o săvârșesc întru slava lui Dumnezeu și noi mărturisind aceasta o pomenim ca „pentru rugăciunile ei” să fie primită jertfa pe care noi o aducem din inimă nevrednice și cu mâini întinate întru slava lui Dumnezeu. Înaintea tuturor pomenim și cerem ajutorul Maicii Domnului, pentru că nimeni nu este mai aproape de slava și lumina dumnezeirii decât „Maica luminii”, așa după cum o numește Biserica în altă rostire: „Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii, întru cântări să o mărim”. O, Preasfântă Fecioară, pe Tine Te numim „Maică a luminii”, pentru că Tu ai adus în lume pe Soarele cel plin de taină, Hristos Domnul, care luminează pe tot omul ce vine în lume. Tu ești „lucefărul dimineții” și „aurora”, care vestești apropiata venire a Soarelui. Răsărind Tu pe cerul istoriei omenești, ai adus pe Hristos, „Soarele vieții”. Și precum la lumina soarelui, lumina lucefărului se ascunde și se contopește în lumina soarelui, fără ca lucefărul să nu mai fie, tot așa Preacurata aducând în lume pe Hristos, s'a retras întru smerenie în lumina Fiului ei și Dumnezeului nostru, iar acum petrece în lumina neinserată a dumnezeirii, ocrotindu-ne și mângâindu-ne cu rugăciunile ei ca și cu un acoperământ.

Acum înțelegem de ce fiecare șir de rugăciuni din Liturghie — ectenie mică sau mare — se încheie cu lauda, pomenirea și chemarea întru ajutor a Maicii Domnului. „Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria cu toți sfinții pomenind-o” — la care noi răspundem: „Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuește-ne pe noi”. Să poposim lângă acest izvor al rugăciunii către Maica Domnului și să ne împărtășim din stropii lui de învățătură. Ne spune o tradiție veche că sf. apostoli

se întorceau adeseori din drumurile lor de popoveduire în Nazaret, unde se afla Maica Domnului. De câte ori o întâlneau o salutau cu cuvintele: „Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuește-ne pe noi” (N. Krutiški). De atunci toate inimile creștine care s'au rugat ei, au numit-o „preasfântă”. Căci ea este mai sfântă decât toți sfinții. „Ea a avut supremul grad de sfințenie, la care nu s'a ridicat și nu se va ridica niciodată vreun om. Ea a fost culmea cea mai înaltă la care s'a ridicat omenirea întru întâmpinarea lui Dumnezeu” (D. Stăniloae, o. c. în rev. „Ortodoxia” Nr. 4, Dec. p. 567).

Dacă ne-am închipui omenirea ca un munte uriaș, în care fiecare om ar fi ca o fărâșă, atunci Maica Domnului reprezintă vârful cel mai înalt al acestui munte, vârful pururea însoțit de lumina dumnezeirii, pururea luminos și strălucitor în cea mai strânsă legătură cu Dumnezeu, dar și cu neamul omenesc, din firea căruia face parte. Cântările noastre o numesc: „scară cerească”, pe care Dumnezeu s'a coborât la noi, „munte înalt și netăiat”, „tron al lui Dumnezeu”, pentru că „toată viața Maicii Domnului e un șir de trepte întru necontenită înălțare dela pământ la cer” (Bulgakov).

Dar Maica Domnului este „preasfântă” pentru că în ea s'au revărsat toate darurile cerești. Îngerul la Bunavestire a salut-o zicând: „Bucură-te ceea ce ești plină de dar”, iar noi imitând chipul îngeresc îl cântăm în Duminecile din Păresimi: „De tine se bucură, ceea ce ești plină de dar, toată făptura, soborul îngeresc și neamul omenesc... Ceea ce ești biserică sfințită și rafu cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu s'a întrupat și prunc s'a făcut”... Iată atâtea motive pentru care o numim „preasfântă”. În sufletul și viața Maicii Domnului harul a împletit cea mai frumoasă cunună de virtuți.

Dar ne adresăm ei numind-o „curată” și „preacurată”. Sufletul și trupul ei hrănite din darurile lui Dumnezeu, au rămas străine de întinăciune. Ea este „crinul cel alb”, care a odrăslit în grădina de spini a neamului omenesc. În ea, precum zice cântarea bisericăscă, „s'a oprit curgerea păcatului”. Iar în ziua Bunevestiri, când Duhul Sfânt s'a pogorât asupra ei, a risipit și umbra păcatului strămoșesc, făcând-o preacurată și „biserică sfințită” a lui Dumnezeu.

„Binecuvântată ești tu între femei”. Așa a salut-o îngerul Gavriil în ziua Bunevestiri. Tot așa a întâmpinat-o rudenia sa Elisabeta. De atunci șiruri nesfârșite de creștini s'au rugat Maicii Domnului, zicându-i: „Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu”. Pentru călcarea poruncilor lui Dumnezeu, cea dintâi femeie, Eva, a fost blestemată, iar acum pentru păzirea poruncilor Maria a fost „binecuvântată”. Dacă după cea dintâi femeie apăsa asupra ramurei feminine din copacul neamului omenesc blestemul, de acum prin prea binecuvântata Fecioară Maria s'a ridicat blăstăm.

În antologia rugăciunilor și cântărilor cu care creștinii preamăresc pe Maica Domnului, auzim în fiecare Duminecă frumosul imn: „Cuvine-se cu adevărat să te fericiim Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și ești mai mărită fără de asemănare, decât Serafimii. Carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul l-ai născut. Pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim”.

O, cât de frumoasă este această cântare! După lauda pe care o aducem Sf. Treimi, nu este nimeni și nimic mai vrednic de a-i aduce laudă decât Maica Domnului, căci numele ei este și va fi pururea fericit întru toate neamurile,

care cunosc pe Hristos, după cum starea ei este fericită deadreapta Fiului ei și Dumnezeului nostru. Noi cei ce ne aflăm încă în călătorie spre această stare de fericire a împărăției lui Dumnezeu, Te avem pe Tine pururea pildă și ajutoră o Preacurată Fecioară și Maică.

Mărirea Ta întrece mărirea îngerilor, căci ei sunt numai slujitori și vestitori ai lui Dumnezeu, iar Tu tron al dumnezeirii Te-ai făcut. Îngerii stau departe și nu pot privi fața lui Dumnezeu, iar Tu prea bună Maică, ai ținut în brațe pe Fiul lui Dumnezeu și acum petreci în lumina cea neinserată a Dumnezeirii, mijlocind pururea pentru cei ce Te laudă pe Tine.

Noi nu numai preamărim pe Maica Domnului, ci ne și rugăm ei. Din clipa în care Iisus a zis de pe cruce, către ucenicul Ioan: „Fiule, iată mama ta”, creștinătatea a socotit-o ca pe Maica ei și s'a rugat ei ca unei maice mult milostive. „Nimeni din cei ce aleargă la Tine, nu pleacă rușinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu”. Ca uneia care este „începutul milostivirii”, ne rugăm ei să ne miluiască, să ne apere și să mijlocească pe lângă Mântuitorul să primească jertfa și rugăciunile noastre și să ne mântuiască. Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru ne mântuește și acum nu atât pentru vrednicile noastre, ci mai ales „pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale”. „Toată nădejdea o punem spre Tine Maica lui Dumnezeu, păzește-ne pe noi sub sfânt acoperământul Tău”. Pentru cel îndurerat Maica Domnului este bucurie, pentru cei greșiți chează și apărătoare, pentru cei ce se află întru nevoi și scârbe. De aceea ne rugăm și zicem: „Apărătoarei, Doamne... slobozește-ne dintru toate nevoile, ca să strigăm Ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară”.

Înceind Sf. Liturghie, cel din urmă gând de rugăciune îl îndreptăm iarăși către Maica Domnului cerându-i ocrotirea vieții astfel: „Ceea ce ești păzitoare creștinilor, nerușinată și neincetat mijlocitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale noastre ale păcătoșilor, ci sărguește ca o bună spre ajutorul nostru, cari cu credință strigăm către Tine: grăbește spre rugăciune și Te silește spre îmblânzire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe Tine”.

Preot Vasile Coman

Agapa absolvenților

Absolvenții Institutului Teologic Universitar Sibiu au sărbătorit în 26 Iunie a. c. printr-o agapă încheierea studiilor lor, în cadrul căreia au vorbit: I. Floca, în numele studenților absolvenți, C. Voicu, în numele celorlalți studenți, P. C. S. Șiclovan (prof. de curs), P. C. Rector N. Neaga și I. P. S. nostru Mitropolii Nicolae. Redăm aici un mic fragment din poezia Păr. S. Șiclovan, rostită cu acest prilej:

*Iar, când înzestrați cu darul
Veți păși în parohie,
Să-l aveți mereu în minte
Pe proorocul Ieremie.*

*Care spune că preotul
E trâmbiță ce răsună,
În tot locul unde simte
A păcatului furtună.*

*Să cinstiți în slujba voastră
Și amvonul și altarul,
Căci atunci desigur cerul
O să vă sporească darul*

*Apoi, să iubiți poporul
Cu sfântă jertfelnicie
Și să-i pregătiți cărarea
Spre cereasca împărăție.*

*Vă dorim ca'n păstorie
Să vă iubească poporul.
Căci iubirea lui e nota
Ce-ți girează viitorul.*

Inchiderea anului academic la Institutul Teologic Universitar Sibiu

Vineri, 29 Iunie a. c. la Sf. Apostoli Petru și Pavel, după sf. Liturghie, slujită în sobor de toți profesorii Institutului, la care a predicat Păr. Prof. Dr. Gr. T. Marcu, prezentând pe cei doi apostoli ca modele ale tinerilor teologi, viitori preoți, a avut loc în Aula Institutului, în prezența I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, a consilierilor arhiepiscopali și a unui numeros public, solemnitatea încheerii cursurilor.

Programul a cuprins mai multe coruri, Cântec pentru pace și o poezie închinată păcii. În cuvântul său, P. C. Păr. Rector Dr. N. Neaga a prezentat un raport de activitate, din care spicuim următoarele date: anul acesta am avut 92 studenți, din care 21 au absolvit; s'au adăugat noi forțe didactice: Prof. N. Cotos (l. greacă), A. Moisiu (l. latină), Chiril Pistru (l. rusă), Radu Simion (asistent) și M. Aleman (doctor); se aduc mulțumiri d. Dr. N. Iltu, care vreme de 47 ani a slujit Institutului, ca profesor și medic, cu râvnă și pricepere. Ca activitate extrașcolară se amintesc: activitatea desfășurată de studenți în cadrul societății ARLUS, Căminului cultural „Vasile Luca”, Corului bisericii din str. 11 Iunie, festivalurilor, conferințelor etc.; activitatea desfășurată de profesori prin conferințe, predici, studii, la Cursurile de îndrumare misionară, pentru prelegerile Manualelor unice și în special pentru comentarea Bibliei — la care sunt angajați 8 profesori (avem manuscris. dela Geneză, Eșire, Levitic, Numeri, Iosua, Rut, I Samuil, Ezra, Neemia, Iudit, Tovit, Tit, etc.). Taxa de întreținere a studenților a fost acoperită în mare parte de bursele Ministerului Cultelor și a eparhiilor cărora aparțin studenții. Astfel Patriarhia a acordat o subvenție de 500.000 mii lei, iar Arhiepiscopia Sibiului de 750.000 lei. Biblioteca cuprinde peste 40.000 volume.

În atmosfera iubirii evanghelice, în studiu și rugăciune, s'a format sufletul studenților, viitori preoți, slujitori ai lui Hristos și ai poporului.

Dorind absolvenților să fie ispravnici ai binelui în lume, P. C. Păr. Rector mulțumește tuturor sprijinitorilor Institutului nostru, Ministerului Cultelor și I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

I. Floca, licențiat, aduce în numele studenților mulțumiri pentru grija deosebită cu care părinții lor duhovnicești i-au format pentru misiunea ce o vor implini și în numele absolvenților își ia angajamentul că vor pune în practică învămintele și îndrumările ce le-au primit.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae își manifestă bucuria că Institutul nostru este într'un vădit progres. Totdeauna arată că poporul credincios cere preoți bine pregătiți. Din toate părțile vin cereri după păstori buni. Aceasta trebuie să adâncească râvna pregătirii pentru misiunea preotească a studenților teologi și să fie o chemare pentru absolvenți de a veni cât mai curând la hirotonie. Aceștia însă, odată ajunși în parohie, să nu uite că sunt obligați să cultive zestrea ce li s'a dat. Cel ce este credincios știe să interpreteze în lumina credinței și vremile de azi și așa să-și desfășoare munca în sânul poporului.

Închee mulțumind P. C. Păr. Rector și Profesori pentru munca depusă și rezultatele culese.

Se împarte apoi ca premiu cartea I. P. S. Sale: „Biserica și Viața”, studenților I. Floca (IV) Părăianu (III), Plămădeală (II), Hornea (I).

N.

„Ascultați de mai marii voștri și supuneți-vă lor, căci ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele“.

Evrei 13, 17.

Sfințirea bisericii din Toderița

În Duminica de 3 Iunie a. c., în plină primăvară, credincioșii parohiei Toderița, Raionul Făgăraș, au petrecut cea mai frumoasă zi duhovnicească din viața lor.

Biserica înfrumusețată și împodobită mireasă a lui Hristos, prin strădania credincioșilor și a preotului lor, aștepta cu porțile larg deschise pe iubitul lor Ierarh Dr. Nicolae Bălan, să vină să o sfințească. Întreaga parohie era în plină sărbătoare; porți de triumf se ridicau, toate casele erau pavozate cu covoare, verdețuri și flori. În sunetul clopotelor bisericii, întreaga suflare a satului ieșise întru întâmpinare.

Un sobor mare de preoți în frunte cu protopopul Aurel Brumboiu, așteptau la poarta bisericii.

De departe l-au întâmpinat pe Înaltul Părinte călărășii, femeile gătite în portul lor frumos cu pomeselnice, care l-au condus până la biserică.

I. P. S. Mitropolit Nicolae sosește cu părinții consilieri I. Grovu, Giangalău, Alex. Popa, I. Munteanu și cu starețul Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus P. C. Păr, Serafim.

Cuvântul de bun venit l-a rostit în versuri parohul Toderiței Ștefan Tascianu, iar episcopul Petru Nechifor l-a întâmpinat cu tradiționala pâine și sare.

Biserica din Toderița, edificată la anul 1870, nu a fost sfințită de arhiereu până în această zi. În decursul sfintei slujbe, I. P. S. hirotesește pe părintele Valeriu Crișan dela parohia Șercaia întru protopresbiter. La sfârșitul slujbei, I. P. S. Sa predică despre credință, dragoste, supunere față de stăpânire și aduce mulțumire credincioșilor, care s'au ostenit împreună cu preotul lor, pentru înfrumusețarea și împodobirea bisericii. Aceste cuvinte pătrund adânc în inimile credincioșilor. După înălțătoarea predică înmânează părintelui Ștefan Tascianu brâul roșu ca o răsplată pentru munca depusă în ogorul Domnului. Preotul cu lacrimile bucuriei în suflet, mulțumește Înaltului Păstor și prezintă biserica și pe credincioșii ei, cu un trecut glorios pe linia credinței străbune. De pe dealul unde au clădit străbunii biserica, a străjuit neclintită credința noastră sfântă și nu s'a temut nici de armata generalului catolic Șis-covici, care a îndrăznit s'o pecetluiască, cu ordin ca în ea credincioșii să nu mai intre până când nu vor trece la viață. Dar acești oameni dârzi nu s'au temut, au rupt pecețile și s'au închinat mai departe în legea strămoșească. Noi cei de azi când avem în mijlocul nostru pe cel mai de seamă Arhiepiscop, încununat de biruința înfrângerii întregului popor sub mantia de lumină a credinței străbune, ne rugăm lui Dumnezeu pentru sănătatea și fericirea iubitelui Mitropolit Dr. Nicolae Bălan.

Au mai vorbit și alți dreptcredincioși din comună.

După terminarea serviciului divin, la casa parohială s'a servit o agapă.

Praznicul sfințirii bisericii din Toderița a fost pentru toți credincioșii satului împlinirea dorinței lor puternice de-a avea în mijlocul lor pe iubitul și mult doritul Ierarh al Bisericii ardelen.

Sub făclia luminândă

a credinței noastre sfinte

Ne'ndreptăm a noastre gânduri

spre Înaltul nost' Părinte,

Din șireag de doruri multe

inima mulțimii toată

Noi Ți o dăruim Stăpâne

în viața-Ți luminată.

Chip încununat de roade

peste vremi ce vor să vie,

Ciitorul atâtor fapte

scrise 'n cărți de veșnicie,

Noi păstratu-l-am a ceea

în a inimii grădină

Forța sutelor de milioane de semnături

Primele rezultate incomplete ale străngerii de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, reprezintă un strălucit bilanț de luptă al partizanilor păcii. 336.841.398 de oameni din 43 de țări ale lumii s'au pronunțat pentru pace, pentru colaborare internațională împotriva ațățătorilor la un nou război!

Poporul nostru, care a semnat pînă de entuziasm Apelul pentru un Pact al Păcii, urmărește cu un puternic simțământ de simpatie și solidaritate dezvoltarea mișcării internaționale pentru un Pact al Păcii. Partizanii Păcii din țara noastră au datoria de cinste să-și întărească prin fapte, mai departe și în tot mai mare măsură semnătura pe Apel, contribuind astfel la victoria forțelor păcii asupra forțelor negre ale războiului.

Un concludent gest creștinesc

În vastul cimitir al comunei pur ortodoxe Poiana-Sibiului, deasupra unei movile uitate se înalță un monument de marmură cu următoarea inscripție în slove aurite:

În amintirea lui

Vasile Gecse, preot reformat

decedat în Suplac la 8 Iunie 1891

a soției sale Maria, fostă magistră poștală 40 de ani, decedată la 5 Febr. 1944, și a fiicei lor Ileana, decedată la 12 Iulie 1947.

Ridicat acest monument de Ilie Dobrotă-Mogoșel

Inscripția aurită săpată în tabla marmurei albe, deși nu prezintă în aparență importanță deosebită, este fără îndoială demnă de atențiune ca mărturie elocventă a unui laudabil gest creștinesc.

Cu toate că preotul Vasile Gecse nu mărturisea credința ortodoxă a poenarilor, care poate nici nu au avut ocazie să-l cunoască activând el ca preot al unei parohii reformate maghiare din fostul județ Târnava-mică, crucea ortodoxă se ridică totuși în amintirea lui, desigur pentru că văduva-i soție Maria a funcționat timp de 40 de ani ca dirigintă poștală în serviciul poporului din Poiana. Va fi fost probabil ultima ei dorință, să fie săpat în marmura dela mormânt și numele decedatului ei soț, pe care a înțeles a-l jeli ca o văduvă credincioasă timp de peste o jumătate de veac.

Pilduitorul gest creștinesc din cimitirul Poenarilor este cu totul în duhul vremilor moderne care, abandonând pornirea de necontentită luptă polemică și de vrășmășie nepotolită a pontifului maxim de pe malul Tibrului, stăruie pentru apropierea și înțelegerea frățească a tuturor credincioșilor și propoveduitorilor sinceri ai Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pr. D. Comșa

PACE TUTOROR

(Urmare din pag. 1-a)

noastre decât pacea. Pacea sufletească a individului, pacea în familie, între rude și neamuri, în comună, în țara întregă, în lume.

Această pace cu bucurie o vedem vestită de toate popoarele, ca stindard de luptă și biruință.

Lupta păcii va crește, se va multiplica însulit și înmiit, va trezi tot mai mult din somnolență conștiințele milioanele de oameni, va schimba ritmul pulsațiilor lumii întregi, pentru pregătirea împărăției păcii pe care o dorește orice creștin adevărat.

Pr. AUG. DEJEU

Și le-am încălzit în suflet
cu a dragostei lumină,

Din izvorul bucuriei
Doamne, dă-I viață lungă
Și florii amărăciunii
Tu veghează de-i alungă
Ca Înaltul nost' Părinte
ani senini să viețuiască
Legea noastră strămoșească
pururi El să o 'nflorească.

Iisus Hristos ca oaspete

[Urmare din Nr. 22—23]

În casa unui șef al fariseilor Iisus Hristos a arătat societății îngâmfate și fățarnice a fariseilor care sunt regulile ospitalității, că aceste reguli trebuiesc observate față de oricine. Ele sunt expresia iubirii și respectului, ce trebuie să-l ai față de orice semen al tău, care îți este oaspete.

Privind cum oaspeții șefului fariseului așezându-se la masă, s'au grăbit fiecare să ocupe locul cel mai de cinste, Iisus a spus pilda aceasta: „Când te va chema cineva la nuntă, nu ședeți în locul cel dintâi, ca nu cumva să fie chemat altul mai de cinste decât tine și venind cel ce te-a chemat și pe tine și pe acela, să-ți zică: „dă locul acestuia, și atunci vei începe cu rușine a ține locul cel mai de pe urmă. Ci când vei fi chemat, mergi de șezi la locul cel mai de jos, ca venind cel ce te-a chemat să-ți zică: „Prietene, poștește mai sus! Atunci îți va fi cinste înaintea celor ce vor șede cu tine". Trebuie să accentuăm că Mântuitorul, precum spune evanghelia, a spus o pildă, prin care a exprimat ideea principală a cuvântării Sale și anume: duhul smereniei, lămurită în cuvintele: „Căci tot cel ce se înalță, smerise-va, și cel ce se smerește, înălțase-va" (Luca 14, 7—11). Dar adevărată așezare a celor drepti și a celor îngâmfați și fățarnici va fi făcută de Dumnezeu numai la judecata cea de apoi. Predând învățătura morală mândrilor oaspeți ai șefului fariseilor, Domnul Iisus a făcut observație și stăpânului casei. Văzând la masa lui numai rudeni și vecini bogați, Iisus Hristos a spus: „Când faci ospăț, cină sau prânz, nu chema numai rudele și prietenii bogați, ca să te cheme și ei și să-ți răsplătească. Ci cheamă săraci, neputincioși, schiop și fericit vei fi, pentru că nu au cu ce îți întoarce. Căci și se va răsplăti la învierea dreptilor" (Luca 14, 13—14). Cu aceste cuvinte Domnul Iisus Hristos previne pe toți, să nu facă ospăț cu scop să câștige ceva material, trecător aici pe pământ, ci să avem în vedere cele sufletești, vecinice; de altă parte dă o morală fățarnicilor și mândrilor farisei care aveau prietenie numai cu clasa lor, cu cei bogați, cărturari, mai marii poporului, pe câtă vreme cei săraci și poporul erau considerați „popor blestemat, mizerabil“.

Vom intra încă într-o casă a fariseilor, unde a fost Iisus Hristos ca oaspe. Aici s'a întâmplat ceva neobișnuit pentru rânduelile la ospete. În viața obișnuită, cum se știe, e o regulă ca oaspeții să se poarte pe placul gazdei, iar gazda să se poarte la fel cu oaspeții; și aceasta regulă de a se purta pe plac reciproc unul față de altul, are în viață așa putere că mulți cu nici un preț nu s'ar hotărî să spună gazdei sau unui oaspe adevărul, considerând că procedând astfel, ar fi o călcare a regulilor vieții sociale. Însă Iisus Hristos prin pilde a arătat că nu trebuie să menții regula aceasta. Când e necesar, să spui adevărul: aflându-se în casa fariseului ca oaspe, Iisus dojeni aspru pe stăpânul casei și pe toți oaspeții lui. Aici Iisus Hristos a spus fariseilor acea fulgerătoare cuvântare, în care a arătat lumii toată viclenia lor; a zugrăvit atât de viu trăsăturile caracteristice ale fariseilor, încât numele de fariseu cu numele de fățarnic de atunci au rămas identic și este stigmatizat pentru totdeauna (Mat. 23; Lc. 11).

Mustrările aspre ale lui Iisus Hristos au fost arătarea judecății drepte a lui Dumnezeu dar în așa arătare, care e proprie Celui care a venit să judece și să mântuiască lumea, au fost fulger ceresc, care nu nimicește, ci amenință și cheamă pe cei fărădelege la pocăință; au fost glasul „Leului lui Iuda“... (Cuv. cânt. bisericestii,

care păzește turma lui Dumnezeu de lupii răpitori, precum au fost fariseii și cărturarii (Matei 23, 13; Luca 11, 52). Însă „Leul din Iuda“ înfricoșetor în muștrări pentru cei înglodați în fărădelege, se arăta ca miel blând, când de bună voie merge pentru a fi înjunghiat și pentru păcatele acestora. Din adâncul acestei iubiri decurge toată fapta și cuvântul lui Hristos. Iubirea Lui știa asupra cui să ridice „biciul de ștreanguri" (Ioan 2, 15) și cui să spună „Iartăți-se păcatele" (Luca 7, 48).

A știut când se cuvine a muștra răul cu cuvânt aspru în public, în templu (Matei 23, 1—38); și când să muștre numai cu un simplu cuvânt, cu o dojană prietenească, sau cu o singură privire. La întrebarea ucenicilor săi despre vânzătorul, Iisus Hristos a zis: „Cel ce a întins cu mine mâna în blid, acela mă vinde" (Mat. 26, 23); iar la sărutarea fățarnică a lui Iuda, răspunde cu prietenească dojană: „Iuda, cu o sărutare vinzi pe fiul omului" (Luca 22, 48; Matei 26, 50).

La lepădarea lui Petru, Iisus răspunde cu o astfel de privire, încât acest ucenic iubit, care se lepădase de Iisus „ieșind Petru afară a plâns cu amar" (Luca 22, 62; Mat. 26, 75).

Așa e iubirea lui Hristos în muștrarea nedreptății, neadevărului! Ea nu s'a acomodat cu obiceiurile lumii, ci cu legile Dumnezeiești vecinice, și a știut unde trebuie să fie ca mielul blând și unde ca Leul îngrozitor. Și orice creștin va găsi în Hristos puterea să spună adevărul și acolo unde alții lipsiți de curaj tac, linguesc, rād, nefiind în stare să spună adevărul; el va găsi tonul potrivit cu care să spună adevărul necesar pentru mântuirea sufletelor.

Acum rămâne să arătăm însemnătatea pe care Iisus Hristos o dădea ospățurilor și cum a prețuit ospitalitatea, bucatele și tot exteriorul ce aparține ospățului. Iisus Hristos le prețuia și aproba atât cât ele exprimau iubirea sinceră, frățe și legătură creștinească între oameni; pentru un pahar de apă rece care s'a dat din inimă cu dragoste, El făgăduiește răsplătă în ceruri. Iar acolo unde posibilitățile îngăduie o îmbelșugare a servi trebuințelor și țintei morale, acolo Iisus Hristos aprobă și calitatea superioară și belșugul în toate, ce împodobește și partea exterioară a ospățului. Acest lucru El l-a mărturisit când vorbea lui Simon fariseu: „Tu cu unt de lemn capul nu mi l-ai uns, iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele" (Luca 7, 46); și această observație a lui Iisus Hristos cu privire la aspectul exterior al ospățului, care aprobă în el în cazurile cunoscute și belșug, nicidcum nu contrazice învățăturile Lui despre post, cumpătare și măsură în toate. Sărac, neavând unde să plece capul, a postit în pustie negustând nimic timp de patruzeci de zile, nu găsește necesar, că toată viața omului să o prefacă în post aspru, ci a arătat pentru post timpul lui, care se stabilește de trebuințele morale ale omului. Trupul omului destinat împreună cu sufletul pentru viața vecinică, este dator și în această viață să se unească cu el, să împărțească cu el bucuria și suferința. Pentru aceasta când au întrebat pe Iisus de ce ucenicii Lui nu postesc, El a răspuns: „Au doară pot jeli filii nunții până când este mirele cu ei? Ci vor veni zile, când se va lua dela ei mirele și atunci vor ajuna", adică până Eu sunt cu ucenicii, până când ei mă văd, ei nu pot să postească, iar când Eu nu voi fi cu ei, atunci ei vor posti" (Mat. 9, 14—15; Marcu 2, 18—19; Luca 5, 33—34).

La nunta din Cana Galileii, Iisus a binevoit a preface apa în vin de cel mai bun. Făcând această minune, Iisus Hristos a avut ca scop ca să creadă întru El ucenicii Lui, dar acest scop

înalt al minunii nu exclude și alt scop, să dea pentru petrecerea nunții vin superior, de care era lipsă, care lipsă a înrîstat, a posomorit sărbarea nunții și a îngrijorat pe Maica Domnului, care spune lui Iisus: „Nu mai au vin", spunea desigur pentru că a dorit ca la această sărbare familiară nimic să nu lipsească. Si iată că prin minunata putere a Fiului ei apa se preface în așa vin bun, încât nunul cu bucurie și sinceră glumă a spus stăpânului: „Tot omul pune întâi vinul cel bun și dacă se îmbată, atunci cel mai slab, dar tu ai ținut vinul cel bun până acum" (Ioan 2, 8—10). La această bucurie trupească se atașează și bucuria înaltă a sufletului: „Și au crezut în El ucenicii Lui" (Ioan 2, 11).

Încă mai este un loc în evanghelie, din care recunoaștem că Iisus Hristos în părțile exterioare ale ospățului considera binevenite belșugul și chiar luxul și găsea atunci că nu sunt la locul său socotelile mărunte economice; și asta anume în acele cazuri, când astfel de socoteli împiedică înaltul și puternicul sentiment de primire. Dacă cumva se adaugă socoteala rece, atunci această socoteală întinează sfințenia lucrului bun, răpește dela el importanța morală. Odată Iuda a procedat în acest sens rău, când o femeie bună, cu numele Maria, și-a exprimat iubirea și adorația ei față de Iisus Hristos. Iată acest caz. Domnul Iisus era la cină în Betania, în casa lui Simon leprosul. Iisus era aproape de patimile Sale. În timpul cinei intră în casă o femeie Maria, cu un vas plin cu mir de nard curat de mult preț și spărgând vasul, l-a vărsat pe capul lui Iisus, a uns picioarele Lui și le-a șters cu părul capului său și s'a umplut casa de mirosul mirului" (Mat. 26, 10; Marcu 14, 6; Ioan 12, 7—8); iar în inima lui Iisus Hristos a pătruns ca un balsam al iubirii. Iuda însă, lacom și iubitor de argint, a socotit că pierderea s'a făcut în paguba casei de bani, pe care el o purta și o administra, și a strigat către femeia care a vărsat mir: „De ce atâta cheltuială? Mirul putea fi vândut pe mai mult decât trei sute de dinari și distribuiți săracilor" (Ioan 12, 4—5; Matei 26, 8—9) și a zis aceasta, spune Evanghelia nu pentru că avea grija de săraci, ci pentru că era un hoț, purta punga și lua din ce se pune în ea. Și ca hoț, ca lacom, iubitor de argint, el desigur, a spus aceasta cu așa sentiment și cu așa claritate și tărie, cu care în așa cazuri știu a-și exprima socoteala bănească aprigii iubitori de argint.

Domnul însă apără fapta femeii arătând că socotelile acestea, ca și spiritul ce-l manifestă, nu sunt la locul lor aici și chiar grija de săraci nu e potrivită în timpul acesta, când El se bucură cu prietenii Săi în ultimele zile dinaintea morții Sale. Iisus a zis: „Lăsați-o, de ce-i faceți supărare? Căci bun lucru a făcut cu mine. Doar pe săraci pururea îi aveți cu voi și când veți vrea le puteți face bine, dar pe mine nu mă aveți pururea. Aceasta ce a putut a făcut; mai înainte a apucat a unge trupul meu spre îngropare" (Ioan 12, 7—8). „Adevăr zic vouă, ori unde se va predica evanghelia aceasta în toată lumea, spunese-va și ce a făcut aceasta întru pomenirea ei" (Mat. 26, 13; Marcu XI, 9).

Iată și noi, care trăim de aproape două mii de ani după săvârșirea acestui fapt frumos al Mariei, știm de el și ne îndrumăm-povățuim, întărindu-ne ideea că sunt momente însemnate în viață, când socotelile materiale nu trebuie să lege pe om în exprimarea sânguinței și iubirii față de aproapele chiar dacă pentru aceasta se vor cere cheltuieli mai mari. În așa momente lasă să se toarne scumpe mirodenii, vin; lasă să se cheltuiască argint și aur, tot ceea ce ai mai scump, numai să se cheltuiască în timpul cores-punzător, în locul lor, ca o înțeleaptă și sinceră exprimare a iubirii. Că tot acest praf strălucitor pentru aceasta este și creat, ca să servească așa sau altfel spiritul iubirii, mai presus decât care [Continuare în pag. 6]

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești „Dimitrie Cuntan” din Sibiu
în anul școlar 1951/1952

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „DIMITRIE CUNTAN” din Sibiu, întemeiată în anul 1827, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, floricultură, tâmplărie, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai dreptcredinciosului nostru popor și cu deosebire acelor dintre ei, care urmăresc să-și creeze o viață pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, care doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1951/52, își vor înainta cererile până la 30 Septembrie 1951 pe adresa: „Direcțiunea Școlii de cântăreți bisericești „D. Cuntan” în Sibiu, str. A. Vâșinski Nr. 34, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Extras de naștere. 2. Extras de botez. 3. Certificat de studii. 4. Recomandare oficială din partea Oficiului parohial ort. rom. din satul sau comuna unde locuiește petiționarul.

În această școală se primesc numai fiii ai Bisericii noastre care sunt absolvenți ai învățământului elementar de 7 clase, al Gimnaziului unic sau al altor școli similare și care reușesc la examenul de admitere.

Anul școlar 1951/52 începe luni la 1 Oct. a. c. cu următoarea ordine de lucru:

1. Luni 1 Octombrie examen de corigență. 2. Marți 2 Oct. examen de admitere, care constă din:

a) Examen medical. b) Cercetarea aptitudinilor muzicale. c) Proba scrisă și orală de l. română. d) Probă orală pentru cunoștințe generale din religie.

3. Miercuri 3 Oct., înscrierea elevilor promoși la sfârșitul anului școlar 1950/51 și a celor reușiți la examenele de corigență și de admitere.

La înscriere toți elevii plătesc suma de 1000 lei, în care se cuprind taxele pentru imprimate, bibliotecă, baie, spălat și stricăciuni.

4. Joi 4 Oct., invocarea Duhului Sfânt și începerea cursurilor.

Uniforma școlii este costumul nostru țărănesc.

Toți elevii sunt interni și bursieri.

Vor aduce însă următoarele alimente în natură: 30 kgr. făină de grâu, 20 kgr. făină de porumb, 80 kgr. cartofi, 3 kgr. untură de porc topită, 3 kgr. slănină, 3 kgr. carne de porc afumată, 10 kgr. fasole, 10 kgr. ceapă și 60 buc. ouă.

Alimentele se predau Economatului în două rate egale, anume: I-a la intrarea în Cămin și a

II-a la începutul semestrului al II-lea al anului școlar în curs.

Elevii primiți vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearșafuri), două ștergare, etc., cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi de casă, spre a-și cruja încălțăminte.

Cursurile durează doi ani.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul Statului cu salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar aproape toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzulfructul sesiunii cantonale, obținut din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a ceti această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții să-și trimită fiii la Școala de cântăreți bisericești.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu lunar potrivit, conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă de la Școlade cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzulfructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă de la Școlade cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiunea cantonală și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt pofte a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji și luminați, care pot fi atât de minunat pregătiți pentru misionarismul dumnezeescilor sale învățături și în școala noastră de cântăreți bisericești de la Sibiu, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunii noștri credincioși, să nu nesocotească chemarea de față, ci — dimpotrivă — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima poporului.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 9 Iulie 1951.

Consiliul Arhiepiscopesc

Meritul deosebit al preotului Dumitru Mardan a constat în faptul că „Apelul pentru unirea Bisericii” îl găsește în sânul Bisericii ortodoxe dimpreună cu toți enoriașii, făcând unirea încă cu 6 luni înainte.

Serviciul funebru s'a săvârșit de P. C. Prot. Eugen Bologa din Mihai Viteazu și preotul Aurel Fleșariu din Criș.

Cuvântarea a fost rostită de protopopul Eugen Bologa, care în cuvinte calde arată însușirile sufletești ce l-au caracterizat pe adormitul.

Răposatul lasă în urma sa soția nemângăiată dimpreună cu doi fii notari și o fiică căsătorită cu inv.-dir. din Cloașterf, unde s'a făcut și înmormântarea.

Fie-i țărâna ușoară!

Preot A. Fleșariu

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 3747/1951

CONVOCARE

Cucernice Părinte,

Conform prevederilor noului Statut pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, art. 123, numirea în posturi a preoților, se face cu titlu provizoriu. După 5 ani de activitate fiecare preot este obligat să depună examenul de definitivare și după 10 ani, examenul de promovare, după ce va fi urmat mai întâi cursul de îndrumare de pe lângă un Institut Teologic Universitar conform acestei dispozițiuni.

Pe data de Marți 2 Octombrie 1951 se va deschide în Sibiu seria a XI-a a cursurilor de îndrumare a preoțimii, pe lângă Institutul nostru Teologic, la care vei participa și cucernicia ta.

Programul lecțiilor este întocmit pe timp de 30 de zile.

Cucernicia ta ești invitat și obligat să iai parte la seria 11-a a cursului de îndrumare care se va deschide în Sibiu Marți 2 Oct. 1951.

Cursul de îndrumare este obligatoriu pentru toți preoții, cari vor fi convocați la el în serie; prin urmare nu numai cei cu 5 sau 10 ani de activitate, ci toți preoții sunt obligați să urmeze acest curs, chiar și preoții trecuți de 60 de ani pensionați, dar care se află în funcțiune la parohii. Atragem în mod cu totul deosebit atențiunea preoților convocați, că cei care nu se vor prezenta la deschidere și la curs la data arătată în acest ordin, își vor pierde parohiile.

Drept urmare prezentarea la curs este obligatorie, iar neprezentarea va fi socotită ca o renunțare la parohie.

Preoții convocați la curs în seria 11-a pe data de 2 Oct. 1951 vor fi găzduiți în internatul Institutului nostru teologic din Sibiu și vor avea de adus la prezentare următoarele:

1. În numerar Lei 2000 (două mii).
2. În natură:
  - a) 15 kgr. făină de grâu cernută.
  - b) 2 kgr. grăsime de porc sau ulei.
  - c) 2 kgr. brânză de oaie.
  - d) 1 kg. slănină.
  - e) 1 kgr. zahăr.
  - f) 30 ouă.

Menționăm că aceste alimente pot fi procurate, la prețul pieții din Sibiu pentru cei care nu le-ar avea.

În afară de acestea fiecare preot va aduce:

Una pătură, un cearșaf, una perină și saltea pentru paie.

Cucernicia ta primind această convocare, te vei pregăti din timp pentruca la data începerii cursului 2 Oct. ora 9 dimineața să fii în Sibiu, la ședința festivă de deschidere.

Înainte de plecare te vei îngriji să fii suplinit pe tot timpul absenței celor 30 de zile, de preotul sau preoții din parohiile învecinate, pe care îi vei aviza despre aceasta.

La cursuri în Sibiu te vei prezenta în reverendă.

Nu vei uita să-ți aduci Biblia sau cel puțin Noul Testament.

Cursul de îndrumare este un prilej minunat de reîmprospătare a cunoștințelor

† Preotul DUMITRU MARDAN

În 10 Aprilie a. c. s'a stins din viață preotul Dumitru Mardan din Grânari, prot. Sighișoara, în etate de 71 ani.

Absolvent al teologiei din Blaj în anul 1907 a fost hirotonit ca preot pentru parohia gr.-cat. Grânari pe care a păstorit-o 32 ani.

În anul 1919 s'a mutat cu familia în com. Cloașterf unde a deschis primul post de învățător, funcționând în acest post 4 ani.

Din 1919, pe o distanță de 15 km., între Cloașterf, unde locuia familia și parohia Grânari, își depăna firul vieții, purtând cu plăcere Crucea Domnului pe umerii săi, mergând pe jos în fiecare Sâmbătă, având singurul ajutor toiagul bătrânețelor.

teologice și de orientare în problemele pastorale și sociale pe care le-au ridicat la ordinea zilei noile vremuri. Nu ne îndoim că cucernica noastră preoțime va răspunde cu însuflețire la această chemare fiind pe deplin conștientă de importanța acestui curs de îndrumare.

Sibiu la 10 Iulie 1951.

Cu arhieresti binecuvântări

NICOLAE,

arhiepiscop și mitropolit

NOTĂ: Alimentele trebuie predate necondiționat la intrarea în internat. Altfel nu este admis nimenea nici în internat nici la masă.

Alimentele care nu corespund calității arătate mai sus, vor fi refuzate.

Înainte de plecare la cursul de îndrumare, fiecare preot este obligat de-a preda cu proces-verbal înlocuitorului său, gestiunea parohiei până la zi precum și soldul în numerar la zi.

Cheltuielile cursului de îndrumare până la suma de Lei 5000 (cinci mii) preotul cursist le va ridica dela episcopia parohială.

Preoții care din forță majoră nu se pot prezenta la seria XI-a a cursului, vor cere aprobarea prin cerere scrisă la Consiliul Arhiepiscopesc, până la 31 August a. c. După această dată cererile de amânare nu vor mai fi luate în considerare.

Cursul de îndrumare misionară, seria XI-a 2 Octombrie—2 Noembrie 1951

Tabloul preoților convocați

Protopopiatul Agnita: Berghia Ioan, Bruiu.

Protopopiatul Făgăraș: Mihnevici Leonida, Bucium. Șolca Nicolae, Felmer. Nodea Gheorghe, Sinca-veche. Ulinici Petru, Vaida-Recea.

Protopopiatul Gheorgheni: Stănea Gheorghe, Sărmaș, Pădurean Ioan, Agrișteu. Negrea Traian, Odrhei. Todoran Traian, Sângeorgiul-de-Pădure.

Protopopiatul Luduș: Iacobescu Ilie, Bărboși. Macavei Iulian, Bogata. Șerban Atanasiu, Chețani. Opinca Ioan, Ciuciu. Lascu Vasile, Fărău. Boeru Gheorghe, Giuluș. Mârza Pavel, Feldioara. Ștef Vasile, Lăscud. Rusu Liviu, Miceștii-de-Câmpie. Chețau Vasile, Petrilaca. Demetrescu Nestor, Sâniacob. Nicola Ioan, Coop.

Protopopiatul Mediaș: Spineanu Aurel, Agârbiciu. Apafi Alexe, Cergăul-Mare. Todoran Ioan, Proștea-Mare.

Protopopiatul Racoș: Mircea Ioan, Augustin. Garcea Ioan, Bățanii-Mari. Ciortan Ștefan, Comana-d-sus. Velicu Gheorghe, Jibert. Brote Sep-timiu, Mateiaș.

Protopopiatul Reghin: Ciurea Nicolae, Adrian. Stoicescu Nicolae, Băița. Gică Aurel, Cozma. Anca Vasile, Dedrad. Covrig Gheorghe, Idicel-Pădure. Bucur Teodor, Lunca-Bradului. Fărcaș Dumitru, Orșova. Bender Gheorghe, Șopteriu. Pământ Ghiță, Voivodeni. Olteanu Alexandru, Poarta.

Protopopiatul Sebeș: Muntiu Ioan, Cărpeniș. Cozma Nicolae, Ghirbom.

Protopopiatul Sf. Gheorghe: Plotogea Ilarie, Dobolii-de-jos. Mitaru Ioan, Mercurea-Ciuc. Ticușan Eremia, Covasna. Botei Ioan, Ghelintă.

Protopopiatul Sibiu: Iosof Nicolae, Galeș. Vlad Ioan, Glâmboc. Barna Mihail, Hamba. Mandea Cornel, Porumbacu-de-jos. Luca Simion, Ruși. Acelinescu Pompiliu, Tilișca II. Luca Dănilă, Topârcea. Dragomir Ioan, Porcești.

Protopopiatul Sighișoara: Șerban Gheorghe, Laslea. Țipșer Mihail, Săcel. Sărbu Iustin, Seleușul. Stoica Emilian, Sighișoara.

Protopopiatul Orașul Stalin: Dr. Stinghe Nicolae, Or. Stalin. Nistor Aurel, Or. Stalin. Sălcescu Ștefan, Vlădeni. Popescu Nicolae, Barcani II. Budu Ioan, Bran. Ercuș Gheorghe, Fundata. Stoicane Vasile, Zărnești. Coman Nicolae, Întorsura-Buzăului II. Frangu Leonte, Predeal.

Protopopiatul Târnăveni: Nabili Ieronim, Bălcaciu. Medeșan Petru, Cornești. Boer Pompiliu, Deaj. Crețu Emil, Mica. Răduț Iuliu, Șilea.

Iisus Hristos ca oaspe

(Continuare din pag. 4-a)

nu există nimic pe lume și acolo unde acest scump praf strălucitor cu înțelepciune servește spiritul iubirii, acolo și cele mai scumpe lucruri au un înalt caracter moral. Însă sunt cazuri în care semnele materiale a sânguinței de prisos arătate, chiar cu toată sânguința făcută, devin un fapt neînțeles. Așa consideră Iisus ospățul Martei, care cu mare sânguință pregătea un prânz mare, pe când ea trebuia să se mulțumească cu o primire obișnuită și să facă asemenea ce făcea sora ei Maria, care și-a ales partea cea bună, cuvântul, învățătura lui Dumnezeu.

Prin aceasta Iisus arată că și în ospățul uniunea sufletească bazată pe învățătura dumnezească, trebuie să fie în primul loc, ca „unul ce ne trebuie”, adică ca prima și cea mai înaltă cerință a sufletului, dacă la aceasta mai trebuie și mâncare, oare mult îi trebuie omului ca să se sature? Acesta-i sensul cuvintelor lui Iisus Hristos: „Martă, Martă, te îngrijești și spre multe te silești, ci un lucru trebuie” (Luca 10, 41-42).

Acest cuvânt ce s'a spus Martei, trebuie ținut în minte de toate silitoarele gospodine și gazde, care când sunt vizitate de oaspeți și prieteni, de multe ori se silesc ca să-i ospăteze, pe când oaspeții au poate mai mare nevoie de o convorbire plăcută, fără să fie întreruptă de grija cea multă și de prisos a gazdelor, pentru cele ale mâncării.

Iată îndrumările pe care ni le dă viața Domnului Iisus Hristos referitor la relațiile Lui cu oamenii în diferite împrejurări. „Pildă v'am dat, a spus Hristos, ca precum am făcut eu, să faceți și voi” (Ioan 13, 15).

Icon. stavr. Ioan Stoica

Nr. 3693/1951 Bis.

Deciziune

În temeiul articolelor 246 și 243 din Regulamentul de Procedură al instanțelor Disciplinare și de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române, am decis înființarea pe Mitropolia Ardealului a unui Consistor Monahal Eparhial, ca instanță de judecată pentru monahi.

În Consistorul Monahal Eparhial al Mitropoliei ardeleni am numit pe următorii trei membri:

1. Arhimandritul Varahil Jitaru, starețul Mănăstirii Nicula din eparhia Clujului

2. Protosinghelul Serafim Popescu, starețul Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, și

3. Ieromonahul Simion Drahnea, starețul Mănăstirii Izbuca din eparhia Oradiei.

Cei trei membri numiți de Noi urmează să se întrunească pentru constituire, până la 31 August a. c. când își vor alege un președinte.

Prezenta Deciziune o aducem la cunoștința celor interesați și o promulgăm prin publicarea în „Telegraful Român”.

Data în Sibiu la 10 Iulie 1951.

† **NICOLAE,**

arhiepiscop și mitropolit

Publicațiune de licitație

Biserica ortodoxă din Râșnov, Raionul Orașul Stalin, dă prin licitație, în ziua de 12 August 1951, ora 10 dim., lucrări de reparații la biserică, în valoare de 102 774 Lei.

Devizul estimativ este la Oficiul parohial, unde la data indicată se depune oferta amatorilor de-a executa lucrarea.

Râșnov, 3 Iulie 1951.

Oficiul parohial:

Pr. I. Scurtu

Epitrop:

I. Cristolorem

Protopopiatul Tg. Mureș: Antonescu Gheorghe, Băla. Dincă Nicolae, Crăești. Gheorghe N. Petru, Fănațe. Bercu D. Ioan, Grebenișul de Câmpic. Runcanu Victor, Moșa. Nicolescu Aurel, Murguești. Șonfălean Gheorghe, Sânpaul. Anca Ioan, Sântana-de-Mureș. Ciuruș Teodor, Tg. Mureș.

* Școala eparhială de cântăreți bisericești din Oradea

anunță ca dată a înscrierii și reinscrierii elevilor (de 16—25 ani) 15 Iulie—20 August a. c. Condițiunile de înscriere sunt aceleași ca la Școala de cântăreți din Sibiu, cu următoarele precizări: la acte se adaogă Certificatul de stare materială dela Statul Popular; taxa de înscriere este de lei 200; în internat elevii sunt întreținuți gratuit, afară de elevii cu posibilități materiale mai bune, care trebuie să contribuie cu minimale cantități de alimente în natură; examenul de admitere constă din: vizita medicală, o probă la scris și citit, examinarea aptitudinilor muzicale.

Despre data începerii cursurilor elevii înscriși vor fi anunțați la domiciliu. Durata cursurilor este de 2 ani.

Nr. 3611/1951.

* Concurs

La Școala de cântăreți bisericești din Sibiu sunt vacante pentru anul școlar 1951/52 următoarele catedre și ore bugetare:

1. Catedra Nr. 1 de muzică bisericească psaltică, cu 18 ore săptămânal.

2. Catedra Nr. 2 muzică bisericească vocală, cu 18 ore săptămânal.

3. Catedra Nr. 4 de studii religioase și administrative bisericești cu 18 ore săptămânal.

4. Catedra Nr. 5 de îndrumări practice și gospodărești cu 18 ore săptămânal.

5. Îndrumări de Higienă, 2 ore săptămânal.

Pentru întregirea acestor catedre, în conformitate cu art 15 din Regulamentul pentru funcționarea școlilor de cântăreți din Biserica Ortodoxă Română, se cere licența în teologie și examenul de capacitate pentru profesorii în învățământul mediu.

Salariile împreunate cu aceste catedre sunt: Pentru profesorii titulari definitivi categoria de salarizare 9/3 Lei 9800 lunar; pentru profesorii titulari provizorii categ. 8/3 Lei 8210 și pentru profesorii suplینitori categ 7/3 Lei 6968, iar pentru orele de Higienă câte Lei 100 de fiecare oră prestată efectiv.

Cererile pentru ocuparea catedrelor și orelor arătate în Concurs, se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 9 Iulie 1951.

Consiliul arhiepiscopesc

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Dăișoara, protopopiatul Raionului Racoș, Reg. Stalin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat (dacă candidatul este salarizat).

2. Completarea salariului dela parohie.

3. Până la achiziționarea caselor parohiale, locuință în casă închiriată de parohie.

4. Sesiunea parohială 5 jug. arabil și fânaț.

5. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Preotul este obligat a servi regulat, a predica și a face catehizarea tineretului.

Candidații își vor înainta cererile de concurs în termen Oficiului protopopesc din Cața, Regiunea Stalin, iar după aceea se vor putea prezenta în parohie, având binecuvântarea I. P. Sf. Mitropolit, pentru a servi, predica și cânta în biserica din Dăișoara și a face cunoștință cu poporul.

Cața, la 23 Iunie 1951.

Protopop Romul Ciocan